

REITERAT REI TARAT

AUTORIA JORDI ORIOL

DIRECCIÓ NAO ALBET

INDI GEST

14/12/24 — 04/01/25

MONTJUÏC. ESPAI LLIURE

El lliure

TEMPORADA 24—25

SOBRE L'ESPECTACLE — 3

SINOPSI — 4

EN PARAULES DE L'AUTOR — 5

ENTREVISTA A NAO ALBET — 6

FRAGMENTS DEL TEXT — 7

SOBRE EL REI LEAR — 8

BIOGRAFIES — 10

FITXA ARTÍSTICA — 13

INFORMACIÓ PRÀCTICA — 14

SALA DE PREMSA — 15

El dramaturg, director i actor Jordi Oriol signa de nou una versió d'*El rei Lear* de Shakespeare a partir de la que va fer per al Lliure durant el confinament, sota el títol *Rei Liró*. Un joc de joglar vers el vers i el gust per la llengua.

©

SINOPSI

El rei Lear perd el senderi quan s'adona que no sap distingir l'amor veritable del fingit. I en teatre, podem distingir què és veritable i què no ho és?

MÉS INFO

www.teatrelliure.com/ca/reiterat-rei-tarat

EN PARAULES DE L'AUTOR

La història d'un rei tarat no té res de nou. És un clàssic. Com ho és també la mítica història d'*El rei Lear* de Shakespeare, on combina dues trames –una mirall de l'altra– que viatgen en paral·lel. Les històries es reiteren, i encara més si fem present la pròpia re-presentació.

Reiterat Rei Tarat, però, ve a ser una perversió de la descomposició que viuen tots els personatges de la tragèdia de Shakespeare, concentrats –però– en els seus dos arquetips més contraposats i a la vegada estimats: Lear i Cordèlia. El Rei-pare que personalitza l'autoritat, i la filla petita que connota obediència i sinceritat. És amb ells que s'origina el desequilibri de poders que dona lloc a la trama, i amb ells s'acaba. Així que la filla es rebel·la contra l'ordre imposat i es reivindica amb personalitat, el pare comença a perdre els estrepes i acaba desautoritzat. És un viatge cap a la consciència de la mort, de la funció de la defunció, i és desgranat des de la retòrica que es precipita cap a la bogeria. Del seny a la follia. De la realitat a l'especulació.

En aquest *Reiterat Rei Tarat* m'ha agradat emmirallar la bogeria desoladora de Lear amb el moment perturbador que es viu en l'impàs viscut a l'adolescència. En una i altra situació sembla que la percepció d'aquests no encaixi amb la resta d'humanitat. L'enteniment no entén de disbarats. I el llenguatge mateix ho engloba tot: també la confusió. Perquè la seva funció no és només la de donar informació, sinó també la d'ocultar-la. I és precisament en aquesta paradoxa on es troben la poesia i la política: la metàfora i l'engany. Aquest és un dels perills en què vivim immersos avui dia. La dificultat de discernir entre llibertat i manipulació.

El pitjor que podem fer, però, és menystenir la paraula. Prenguem-la. Posar paraules a allò que ens passa, és una passa per salvar-nos de la desolació. I permetre'ns delirar a consciència ens pot despertar el debat i la imaginació.

Jordi Oriol

ENTREVISTA A NAO ALBET

Com ha evolucionat la versió que el Jordi Oriol va fer durant el confinament fins ara?

La versió d'*El Rei Liró* tenia un caire més blanc i no tan colpidor com ara. Una altra diferència és que era un monòleg i aquí comença sent un monòleg però acaba sent un diàleg entre dos personatges: tenim Lear però també tenim a Cordèlia. La manera com dialoguen els dos personatges és el que fa més complexa i més interessant la proposta.

El text està escrit en l'actualitat. D'on parteix l'acció?

Tot és una elucubració que fa una noia que està tancada en un lavabo i que fa la mítica pregunta de "I si jo ara fes... O em morís... O em suïcidés, què passaria? Com es relacionarien els altres amb aquest fet?". És la típica elucubració que hem fet tots d'adolescents quan ens hem sentit menystinguts i ens hem volgut donar importància. Per tant, tot parteix d'aquesta situació del lavabo on aquesta adolescent està tancada i comença a projectar què passaria.

Quina relació tenen els dos personatges?

És una mica complex. Representen aquesta dicotomia entre el pare i la filla. Però, en canvi, no necessàriament són pare i filla biològics sinó que representen aquests rols. Amb l'analogia del text de Shakespeare es podria dir que són Lear i Cordèlia, però de tant en tant passen a ser Lear i el Foll que l'acompanya o bé Gloucester i Tom, que és el fill de Lear amagat, disfressat de boig. El Jordi aprofita aquesta dicotomia entre el que està senil i el que està bé, entre l'autoritat i l'altra banda de la moneda, per invocar tots aquests conflictes i aquestes situacions que li semblen interessants.

Quin ha estat el repte més gran a l'hora de dirigir-la?

El Jordi és un autor a qui li agrada escriure sobre la marxa, durant el procés de creació. Que el text fos exclusivament una cosa seva i que la direcció fos una cosa exclusivament meva, ha estat força complex. El text m'ha anat arribant. No tenir-lo acabat el primer dia d'assajos ha estat aclaparador i alhora bastant divertit. No negaré que ha estat un repte.

FRAGMENTS DEL TEXT

ACTRIU:

L'autor d'aquesta obra
m'ha donat la paraula.
No tinc clar
si és per falta de retòrica,
o és que ja ha madurat
tant, que s'ha estovat.
Però sigui com sigui,
ha cedit l'autoritat.
I això... l'honora.
No sempre és fàcil tenir la paraula.
I encara menys sent noia
i a la meva edat.
Perquè una cosa està clara:
La paraula és poder.
De la mateixa manera que ho són els diners,
o... una arma carregada.

[...]

La finestreta d'aquest bany
no és prou gran per poder-me escapar.
I, si us soc sincera,
tampoc no sabia on anar.
En moments així,
quan t'agafa l'arravato,
penso qu'una hi podria viure
eternament, al lavabo:
Estant tota sola, aquí tancada,
pots senNr-te lliure,
i veure't sense aquestes capes
que són la roba i la vergonya.
Hi tens tota l'aigua
que surt de l'aixeta,
i aquest rotllo de vàter
que serveix per mocar-te;
Tens, a més, tota mena
de medicaments
i productes d'higiene
i ja no diguem "maquillatge"
amb el que pots fer miracles
i transformar-te en una altra.
I sí, també hi ha
les fulles d'afaitar
del meu pare,
a les que ja fa una estona
que em miro hipnotitzada.

SOBRE EL REI LEAR

El rei Lear parteix el regne en tres per repartir-lo entre les seves filles sota el criteri: “quant m’estimeu?”. Les dues germanes més grans, Goneril i Regan, responen paraules d’estima exagerada, pura retòrica; després, Cordèlia, la petita i preferida del pare, contesta “res”, es nega a un ús ficcional i hipòcrita de les paraules i insisteix que l’estima com una filla a un pare. Lear, insatisfet amb aquesta última resposta, arranca en còlera, la deshereta i l’expulsa. El mateix càstig rep Kent, cavaller del seguici del rei, quan surt en defensa de Cordèlia: veu la seva sinceritat. Cordèlia marxa amb el rei de França, que valora més la bondat que l’herència, i li promet matrimoni. Poc després, el fidel Kent torna, afaitat i disfressat de criat, per servir Lear sota l’anonimat.

Paral·lelament, Edmund, fill il·legítim del comte de Gloucester, engega una conspiració en contra del seu germà Edgard, el fill legítim. Ensenya al pare compartit una carta firmada per Edgard, però del puny d’Edmund, on li proposa conspirar en contra del pare. Per corroborar la mentida, li ensenya una ferida que suposadament li ha fet el germà, però, de nou, és fruit del seu propi puny. Tal com Edmund planejava, Gloucester el creu i ordena empresonar Edgard, que, tan bon punt se n’assabenta, fuig.

Després, el rei Lear viu al palau de Goneril i el seu marit, Albany. L’amfitriona està disgustada amb el seu pare, que demana massa serveis. Davant l’ordre de moderació, el rei prefereix marxar, ofès, a buscar l’altra filla. Al segon palau, es troba la porta tancada. Se li planteja la mateixa qüestió: si ja no és rei, que renunciï als serveis de rei. Lear és expulsat i es troba a la intempèrie una nit d’una tempesta violenta. En un moment determinat, deixa de reconèixer la gent que l’envolta i a sí mateix, va entrant en la bogeria. Ell i el seu seguici s’aixopluguen en una cabanya abandonada, allà hi troben Edgard, despullat i brut, que es fa el boig sota el nom de Tom per mantenir-se d’incògnit.

Mentrestant, a palau Gloucester explica a Edmund que ha rebut una carta de Cordèlia on confessa conèixer els fets i que, en resposta, envia un exèrcit de venjança. El pare també li confessa que pensa incomplir les ordres de la monarca fent entrar Lear d’amagat al palau, almenys durant la nit. Aquestes dues notícies serveixen a Edmund per, delatant el pare, guanyar-se la confiança de Goneril i Regan.

Quan detenen i lliguen Gloucester condemnat per traïció, descobreix el muntatge d’Edmund en contra d’Edgard. Tot seguit, Cornwall executa l’ordre de tortura, però el vell s’escapa gràcies a un criat que se’n compadeix i mata l’atacant.

Gloucester ha quedat cec. En la fugida es troba Edgard-Tom, a qui el pare rep com a un desconegut. Ell el guiarà. De camí, Gloucester pensa que es va a suïcidar, creu que es precipita al buit, però Edgard-Tom l’ha enganyat per mantenir-lo en vida, només es troba en un petit desnivell. Ho resol com un miracle i segueixen la ruta. Seguidament, es troben Lear embogit, que fugir de la cabana la nit impestuosa quan van arribar rumors d’una conspiració en contra seu. Se’n va cap a Dover, on resideix la seva filla Cordèlia amb l’exèrcit. Ara caminaran junts.

En aquest temps, a palau, Goneril i Albany han declarat que tenen morals contradictòries, el marit condemna les ordres de la muller. Ella s’entén més amb Edmund, amb qui comparteix plans. Aleshores, li declara epistolament el seu interès romàntic en una proposta de conspirar junts en contra del marit. La carta acabarà en mans de Regan a qui, ara vídua, també li interessa Edmund. Ell no es decideix sobre quina prefereix, és a dir, no sap quina ajudarà més els seus interessos. Així, engega una enemistat entre les germanes. D’altra banda, Regan ordena al seu criat Oswald, amb promeses d’ascensió social, que assassini Gloucester.

Oswald ataca a Gloucester, però Edgard-Tom el mata. Prenen de l’home mort la carta de Goneril per a Edmund, i així descobreixen la conspiració en contra d’Albany. Aleshores, d’una banda, Lear, mira d’evitar

trobar-se amb la seva filla Cordèlia per vergonya. Acaben coincidint i reconciliant-se. De l'altra, Edgard entra a palau d'incògnit per lliurar a Albany la carta interceptada que delata la conspiració de la seva dona en contra seu.

Les tropes de tots dos bàndols s'enfronten i fan la guerra Cordèlia, Lear, Kent, Edgar i Gloucester en contra d'Edmund, Goneril, Regan i Albany. Aquest últim grup surt victoriós, amb Cordèlia i Lear presoners. Mentre Albany demana jutjar la seva traïdoria legalment, Edmund ordena d'amagat la seva execució. La sort canvia de bàndol quan arriba Edgard per, revelant la seva identitat, ferir el seu germà.

Mentrestant, les dues germanes han mort, Goneril ha enverinat Regan i aquesta l'ha apunyalada. També, Kent revela la seva identitat. Un cop Edmund assumeix la derrota, confessa l'ordre d'assassinar els presoners, però ja és massa tard per a Cordèlia que ha estat penjada simulant un suïcidi. Finalment, Lear és viu encara i mor de pena portant en braços el cadàver de la seva filla.

Olivia Basora i Ainoa Galí

©Sílvia Poch

BIOGRAFIA

AUTOR I INTÈRPRET

Jordi Oriol

Actor, músic, autor i director de teatre. Ha escrit i dirigit més d'una quinzena d'espectacles teatrals, com *Sísif fa no fa* (Teatre Lliure, 2024), *La mala dicció* (Teatre Lliure, 2021), *Europa Bull* (TA/TNC, 2019), *Esquerdas parracs enderrocs* (TNC, 2017) amb Carles Santos, *L'empestat* (TA 2015), *Memòria Plena* (Teatre Lliure, 2014), *SAFARI Pitarra* (TNC, 2014), *t-ERROR* (TNC, 2012), *Home-Natja* (TA 2010), *Un tal ímpetu vital* (Teatre Lliure, 2009), *Ara estem d'acord estem d'acord* (Teatre Lliure, 2008), *OB-SESSIONS* (Sala Beckett, 2008) i *La caiguda d'Amlet* (TA, 2007), entre altres. També ha fet de dramaturg als espectacles d'Oriol Pla i Pau Matas (*Travy* i *Gola*); a les peces de dansa de Lali Ayguadé (*Kokoro*, *IuanMI* i *Hidden* i *Runa*), amb Akira Yoshida (*Together to get there*); en espectacles de circ (*Què Bèstia* de Circ Cric, o *Lady Panda* de Mumusic Circus). També ha dirigit concerts/espectacles com *EVOÉ!* amb Raül Refree i Maria Mazzotta (Festival Grec, 2023), *Everything was white* amb Itziar Vilar i Alex Tentor (G.T. del Liceu, 2023), *Victus 1714* (Palau de la Música, 2014), *Cobla 2.0* (Palau de la Música, 2013) o *Ocell de Foc* (L'Auditori, 2009). Com a actor, ha treballat sota la direcció de Júlio Manrique, Ciro Zorzoli, Xavier Albertí, Carlota Subirós, Oriol Broggi, Jordi Casanovas, Pau Miró, Roger Bernat, Pau Carrió o Àlex Serrano. Exerceix de professor d'escriptura dramàtica, interpretació, dicció i oratòria en diferents centres, com ara l'Institut del Teatre, l'Obrador de la Sala Beckett, el TNC, el Mercat de les Flors o el CaixaForum de Barcelona. Fou membre fundador de les associacions Heliogàbal (1999) i ÀreaTangent (2003), i ara ho és d'Indi Gest (2007), col·lectiu artístic amb qui ha creat la majoria dels seus darrers projectes. Ha rebut el Premi Extraordinari de l'Institut del Teatre (2006-07), el Premi inJUVE 2007 per *OB-SESSIONS* i el Premi FAD-Sebastià Gasch: Aplaudent a la creació emergent 2011 per la seva trajectòria, Premi BBVA de Teatre 2017 per *L'Empestat*, Premi Quim Masó 2018 per *Europa Bull*, 4 Premis de la Crítica 2020 per *Europa Bull*, i el 1er Accèssit del Premi del Temps de les Arts 2022 per *La Mala Diccio*. Va ser el guanyador del III Torneig de dramaturgia catalana de TA amb *Muda muda*.

© Kiku Piñol

BIOGRAFIA

DIRECTOR

Nao Albet

Autor, actor, director i músic. Debuta com actor al 2001 amb *The Full Monty*, dirigit per Mario Gas. Des de llavors ha treballat amb directors i directores com Àlex Rigola, Rodrigo García, Jan Lauwers (Needcompany), Roger Bernat, Jordi Oriol, Carma Portaceli, Calixto Bieito, Ferran Utzet, Magda Puyo i Josep Maria Pou entre d'altres. Des de 2007, juntament amb Marcel Borràs, han escrit, dirigit i interpretat les obres de teatre *Straithen con Freithen*, dins el cicle Radicals Lliure del Teatre Lliure (2007), *Guns, Childs and Videogames* (Radicals Lliure, 2009), *Democràcia* (dins *Dictadura. Transició. Democràcia*, Teatre Lliure, 2010; Premi Butaca al Millor text teatral de l'any), *HAMLE. T.3* (Radicals Lliure, 2011); *La monja enterrada en vida* (La Seca, 2012). *Atraco, paliza y muerte en Agbanäspach* (TNC, 2013 i CDN 2021) Premi Max a millor direcció 2022, *Mammón* premi de la crítica 2015 (Teatre Lliure, 2015 i Teatros del Canal Madrid 2018/2019); *Los Esqueiters* (Festival Grec i Temporada Alta, 2015), *Falsetuff. La muerte de la musas* (TNC i Festival Grec, 2018 i CDN 2023) Premi Max a millor espectacle 2024 i *De Nao Albet i Marcel Borràs* (TNC i Temporada Alta, 2023). El 2016 obtenen el Premi Ojo Crítico de teatre de RNE. En solitari ha dirigit l'òpera *Entre los Árboles* dins del marc ÒHIPERA al Gran Teatre del Liceu, 2022; i *Words and Music* de Samuel Beckett i Morton Feldman, a L'Auditori el 2017, amb la participació del Grup Instrumental Bcn216 i a la Sala Beckett el 2019, amb la participació del Grup de Cambra de l'ESMUC. En la seva faceta de músic, és compositor i toca varis instruments entre ells el piano, teclats, guitarra i baix, i ha estat cantant i baixista del grup Bumpie Band. En l'actualitat, al costat d'Adrià González formen el grup Killin' Cactuz.

© bing

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Lua Amat

Actriu i ballarina, s'ha format a escoles com Estudi per a l'Actor de Laura Jou o Memory, on ha rebut classes d'interpretació, de piano, dansa contemporània i clàssica, cant i formació en teatre musical. A més, s'ha format en dansa clàssica, dansa creativa, interpretació davant de la càmera, body percussió, claqué i hip hop. Lua Amat va debutar al teatre amb 7 set anys interpretant el paper de petita Eponine al musical *Els Miserables* i des d'aleshores ha participat en una desena d'espectacles entre els quals destaca *Sonrisas y Lágrimas* (2013-2014); *Ratatouille, el petit xef* i *Patatu*. Més recentment participa a l'espectacle *El Chinabum Remixx* (2023) de Berta Prieto i Lola Rosales i protagonitza *Esperant Mr. Bojangles* (2024) conjuntament amb Sílvia Abril i Lluís Villanueva, dirigit per Paco Mir. Al cinema és coneguda pel seu paper a *El Experimento*, de Maja Djokic (2014) i *El Regalo*, dirigida per José Moreno (2013). Des de febrer del 2021 interpreta el paper de Patri a la sèrie de TV3 *Com si fos ahir* (2017) .

FITXA ARTÍSTICA

AUTORIA

Jordi Oriol Canals

DIRECCIÓ

David Selvas

COMPANYIA

Indi Gest

INTÈRPRETS

Lua Amat Fernández

Jordi Oriol Canals

ESPAI ESCÈNIC I VESTUARI

Sílvia Delagneau González

IL·LUMINACIÓ

David Bofarull Armengol

ESPAI SONOR

Carles Pedragosa Torres

AJUDANTA DE DIRECCIÓ

Anabel Labrador Espitia

CAP TÈCNIC

David Bofarull Armengol

MAQUILLATGE

Roosevelt Jiménez Murga

PRODUCCIÓ EXECUTIVA

Helena Font Barbero i Anabel Labrador
Espitia

CONFECCIÓ DE VESTUARI

Mari Carmen Soriano Molina i Manuel

Mateos Paz

CONFECCIÓ DEL TELÓ

Theatrend

IMATGE I FOTOGRAFIES

César Font Barbero

ELEMENTS PROMOCIONALS

Marc Permanyer Conde

FANZÍN 'EL REI LEAR'

Ainoa Galí Pascual i Olivia Basora Font

ADMINISTRACIÓ

Marc Permanyer Conde i Manon Almellones

Descharrois

I ELS EQUIPS DEL

Teatre Lliure

AGRAÏMENTS

Turu i Núria Llunell

COPRODUCCIÓ

Indi Gest i Teatre Lliure

AMB EL SUPORT DE

l'Institut Català d'Empreses Culturals (ICEC)

INFORMACIÓ PRÀCTICA

DATES

14/12/24 — 04/01/25

HORARI

Funcions familiars

El dissabte a les 19.30 h

i el diumenge a les 18.30 h

Del 20/12 al 04/01 a les 19.30 h

i el diumenge a les 18.30 h

25/12 no hi ha funció

Funcions escolars

a partir de l'11/12

De dimecres a divendres

a les 09.30 h i a les 11.30 h

DURADA

1 h aprox.

LLOC

Espai Lliure. Montjuïc

IDIOMA

En català

PREU

De 7 a 12 €

ACCESSIBILITAT

Assistència auditiva a través de mòbil

EDAT RECOMANADA

A partir de 12 anys

SALA DE PREMSA

Per descarregar tots els materials informatius i tenir accés a material de referència (dossiers, notes de premsa, material audiovisual, etc.)

---

www.teatrelliure.com/ca/sala-premsa-reiterat-rei-tarat

CONTACTE PREMSA

Mar Solà

675 449 886

premsa@teatrelliure.com

entitat concertada amb

amb la col·laboració de

mitjans col·laboradors

amb el suport de

entitats col·laboradores

convenis de col·laboració amb

Institut del Teatre

UNIVERSITAT DE BARCELONA

FUNDACIÓ////CARULLA